

raspad sustava

NOVINAR: Dajte mi inspektora! PORTIR: Malo smo u gužvi, pa zovite u ponedjeljak

Državni inspektorat i njegovi djelatnici uredno su funkcionirali proteklih 15 godina Molim?! – začuđeno je, blago rečeno, zvučao glas s druge strane “žice”. Svakakvih je, naime, pitanja naš sugovornik do sada bio čuo, a kako i ne bi kad radi na centrali najozloglašenijeg hrvatskog ministarstva, no ovaj upit zatekao ga je sasvim nespremnim.

– Molim?! Kako ste to rekli?! – ponovio je.

Oprostite ako sam pogriješio adresu, ali trebao bih inspektorat.

– Treba vam što?!

Inspektorat. Za intelektualno vlasništvo. Čuo sam da od nov...

– A, to... To još nije realizirano.

Kako to mislite?!

– To još ne funkcionira.

Kako ne funkcionira?! Pa, kome da se obratim sad kad je Državni inspektorat ukinut. Rekli su mi da se javim u vaše Ministarstvo.

– Kako ste ono rekli što vam treba?

Inspektorat za intelektualno vlasništvo.

– Najbolje da pričekate do ponedjeljka, pa da pitanje uputite na kabinet ministra.

Znači, u ponedjeljak bi sve moglo funkcionirati?

– Ja se nadam da hoće.

Hvala.

– Molim.

Bio je to razgovor s ugodnim i strpljivim djelatnikom na centrali Ministarstva financija. A jednako ugodni i strpljivi bili su sugovornici i u ostalim ministarstvima s kojima smo jučer kontaktirali. Razlikovala ih je tek snalažljivost. Jedni su, poput **Linićeva** vezista, iskreno priznali da nemaju pojma o nekakvom novoustrojenom inspektoratu, a drugi su, s više ili manje uspjeha, hinili upućenost.

– Molim?!

Možete li me spojiti s inspektoratom za zaštitu potrošača?

– Naravno, recite, o čemu se radi?

Oprostite, ali ja bih radije o tome s inspektorom?

– S inspektorom, kažete?

Da, ako nije problem.

– Nije, ni govora, nego, trebali biste na naš email poslati prijavu, pa ćemo je mi potom razmotriti.

Ja bih, ako je moguće, radije uživo s inspektorom razgovarao.

– Uživo?

Da. Telefonski.

– Telefonski. Uživo. Mislim, može, naravno da može. Samo nam recite o čemu se radi?

Ali, ja bih o tome s inspektorom...

– Da, naravno. Trebate se samo javiti našoj službi za odnos... ovaj, no, o Bože, kako se zove, čuj, no, sad, Bože, sva sam se sad... no, da, našoj službi za zaštitu potrošača.

Hvala.

– Molim.

Bio je to razgovor s djelatnicom Ureda za odnose s javnošću u Ministarstvu gospodarstva. Jer, baš je to Ministarstvo s prvim danom 2014. godine preuzelo brigu o zaštiti potrošača, kao i inspektorate za rudarstvo i energetiku. Dok je, recimo, Ministarstvo financija dobilo zadatak voditi računa o intelektualnom vlasništvu. A Ministarstvo turizma o ugostiteljskim inspekcijama.

– Molim?!

Možete li me spojiti s inspektorom za ugostiteljstvo?

– Najbolje da emailom pošaljete sve što želite.

Ali, ja bih htio uživo s inspektorom porazgovarati. Emailom mi nije baš zgodno... znate... anonimno bih želio dati prijavu.

– Možete i na emailu prikriti da se ne zna tko ga šalje.

Ne znam vam ja to.

– Jednostavno je, samo ot...

Ma, ne trebate objašnjavati, ja bih stvarno želio uživo razgovarati s inspektorom, jer je stvar, kako da kažem, delikatna.

– Malo smo sad u gužvi, znate, kod nas su vam velike promjene, pripao nam je dio ljudi iz inspektorata, pa dok se svi smjestimo, ali samo vi pošaljite email i ništa se ne bojte, vaš identitet će biti zaštićen.

Ne znam baš, nisam siguran da će to doći do pravih ljudi. A što ako email pročita netko tko ne bi smio.

– Vjerujte mi da se to neće dogoditi. Slobodno prijavite koga god hoćete. Email će pročitati troje naših ljudi i...

Troje?!

– Da, troje, i još maksimalno petero iz pravne službe.

Još petero!?

– E, takva je naš....

To je ukupno osam, a vi mi obećali anonimnost. Baš vam hvala!

– Molim.

S olakšanjem je sputio slušalicu djelatnik Ministarstva turizma i sam se čudeći koji je vrug trebalo ukidati Državni inspektorat, pa njegove inspektore, a ima ih – djelatnik Ministarstva turizma to sigurno ne zna – 786, rasporediti po ministarstvima, te tako stvoriti kaos u kojemu se ne zna tko koga prijavljuje, a tko prijave prima. A sve je teklo fino punih 15 godina. Građani su na jednome mjestu podnosili pritužbe, žalili se na sve i svašta, pa tako, recimo, i na sigurnost hrane za životinje. A baš taj odjel od 1. siječnja nalazi se u Ministarstvu poljoprivrede. Ili bi se barem trebao nalaziti.

– Molim?!

Možete li me spojiti s inspektorom za životinjsku hranu?

– Nema ovdje nikakvog inspektora, zovite veterinu!

VINKO VUKOVIĆ